

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 276.

V Ljubljani v sredo, 2. decembra 1885.

Tečaj II.

Beseda o učiteljskih plačah.

(Iz učiteljskih krogov.)

Veliko se je že pisalo o učiteljskih plačah na Kranjskem, in splošno se prizna, da se mora nekaj v zboljšanje učiteljskega stanu storiti. Ker so se letos dohodki normalno-šolskega zaklada nekoliko povišali s tem, da se je tudi Ljubljana, zlasti pa južna železnica, primorala plačevati znaten donesek, zato je morebiti kaj upanja, da se nam vsaj letos kaka mrvica dodeli. Sploh pa bi bilo želeti, da se plače v novo uravnajo, ker ne le da so plače sploh slabe, so vrhu tega še slabo razdeljene. Na Kranjskem imamo štiri plačilne razrede po 600, 500, 450 in 400 gld. letne plače. Vesteneckova postava velevala, da ima prvih biti le po 7, drugih pa po 31 %. Poglejmo, kako so razdeljene.

Enorazrednice najdemo le v zadnjih treh razredih, a še v drugem plačilnem razredu jih je le malo; velika večina enorazrednic ima le 450 ali celo le 400 gld. plače. Na kaj se sploh pri dočevanju plačila ozira, nam ni znano. Vesteneckova postava sicer pravi, da se ima gledati na odgovornost, ki je s kako službo zedinjena, na lokalne razmere in važnost šole, a nam se dozdeva, da bi se pri enorazrednicah poleg lokalnih razmer (draginje, oddaljenost od mesta itd.) moralo vsaj nekoliko ozirati na število otrok. Ako se sploh enorazrednice v četrti plačilni razred stavijo, imeti bi bile to le one, ki imajo jako malo število otrok, recimo do 60. Na vsak način pa bi se morale one enorazrednice, katere imajo po petletnem poprečnem računu čez 100 otrok, in koje bi se morale itak postavno razširiti v dvorazrednice,

postaviti v II. plačilen razred. A koliko je takih enorazrednic, v koji se učitelj v majhni sobi muči z 200 ali še več učenci za majhno plačo 450 ali še le 400 gld. ! Ako se taka enorazrednica potem razširi, dobi nadučitelj takoj 500 gld. plače in 50 gld. opravilne doklade, a trud se mu zdatno zmanjša. Ako mora tedaj po zmanjšanem trudu biti večja plača, velevala nam pravica, da se tudi pred razširjanjem šole pri večjem trudu dovoli enaka plača, tedaj tudi na enorazrednici čez 100 otrok, 500 gld.

Ovim načinom bi se doseglo, da bi vsaj enorazrednice z velikim številom učencev dobile dobre učiteljske moči, kar vsi pedagogi zahtevajo.

Plače na dvorazrednicah so po vsej Kranjski precej enakomerno razdeljene. Nadučitelj ima 500 gld. plače in 50 gld. opravilne doklade, drugi učitelj navadno 400, sem ter tja tudi 450 gld. plače. Ker je na tem mestu navadno učiteljica ali začetni učitelj, omenjena plača zadostuje.

Na trirazrednicah imajo nadučitelji poleg 75 gld. opravilne doklade navadno 500 gld., drugi učitelj tudi 500 ali le 450, tretji učitelj 400 gld. plače. Le malo trirazrednic najdemo, na kojih ima nadučitelj 600 gld. plače. Sicer pa hočemo o trirazrednicah pozneje kaj omeniti.

Najneprimerneje so plače razdeljene na štirirazrednicah. Ako se razširi enorazrednica v dvorazrednico, dobi nadučitelj le tedaj višjo plačo, ako uže prej ni imel 500 gld., sicer dobi le opravilne doklade 50 gld.; tudi pri razširjenji dvorazrednice v trirazrednico se nadučitelju poviša le opravilna doklada za 25 gld. Le ako se trirazrednica, na kojej ima nadučitelj 500 gld. plače, razširi, poviša se mu poleg opravilne doklade tudi

še plača na 600 gld. S tem, da se nadučiteljem štirirazrednic, koje so većinoma po mestih in trgih, poleg opravilne doklade 100 gld. in stanovanja daje najviša plača, priznava se gotovo njih važnost, osebito, ako se pomisli, da ima razen njih le še malo številce vodij trirazrednic tudi 600 gld. Ali ako so štirirazrednice tako važne, naj se pomisli, da nikakor ne zadostuje, da ima štirirazrednica le dobrega vodjo, kojega se za to tudi bolje plača, treba je razen vodje najmanj vsaj še jedne nič slabše moči, katera se ima tudi tako plačati, vžlasti, ako se pomisli, da mora tudi vodjo nadomestovati, ako je ta, kakor si bode zadržan. Kakor pa so plače sedaj na štirirazrednicah razdeljene, mora človek misliti, da treba le dobrega voditelja, vse druge moči pa se lahko nastavijo z začetniki; kajti za nadučiteljem, ki ima z opravilno doklado 700 gld. plače in vrhu tega še stanovanje ali pa stanarino 80 gld., pride drug učitelj z le 500 gld., tretji učitelj včasih tudi še s 500, velikrat pa le s 450 in četrti učitelj le s 400 ali sem ter tje s 450 gld. plače, vsi se vé da brez stanovanja, ali le z malo sobico. Dočim se tedaj učitelji med seboj ločijo le po 50 gld., loči se nadučitelj od drugega učitelja, ako vštujemo stanarino, za 280 gld., od zadnjega učitelja pa skoro za polovico plače; dela imajo skoro vsi enako, le odgovornost ima nadučitelj večjo.

Ako bi plače količkaj primerneje razdelili, morala bi biti vsaj prva in druga plača jednaki, to je 600 gld., tretja 500, četrtja 450 ali 400 gld. Abotna je misel, da mora vodja imeti višjo plačo nego ostali učitelji, vsaj ima za vodstvo itak opravilno doklado, in vrhu tega še stanovanje, česar drugi učitelji navadno pogrešajo.

Listek.

Očetova sodba.

(Francoski spisal Jacques Normand, preložil A. Sušnik.)

V beli platneni obleki s širjakom na glavi in cokoljicami na nogah prišel je Roumégas v svoj vrt. Vzel je kropečo kanev, zajel iz vodnjaka mrzle vode in počel zalivati hijacinte, kar je počenjal vsak dan.

Delo svoje izvrševal je s posebno skrbljivostjo. Bilo je to na njem videti, kako važnost polaga temu delu. Na vsacega delal je vtis kot mož, ki nima drugega dela.

Pohajajoč iz neke vasice v okolici Aix, prišel je petnajst let star v Marseille; tu se je živel s snaženjem črevljev, štedil je in v 35 letih na to bil je najpremožnejši trgovec z oljem v Provence.

Toda v čem je tičala tajnost njegovega uspeha? Samo v njegovi poštenosti! Da v poštenji! Kajti more se trditi, da prava popolnost ima svoj temelj le v poštenosti.

Roumégas bi bil rajše umrl, nego bi sklepal kupčije, ki so se le za vlas protivile njegovim načelom in bile navskriž z njegovo vestjo.

Zaradi tega je pa bila slišati o njem le jedna beseda, namreč hvala. Bil je čist ko kristal in brez madeža kakor solčni žark. Povsodi so prosili njegovega sveta, povsodi so ga v prepirnih zadevah volili sodcem, s kratka: gospod Roumégas je bil obče čislana oseba.

Pač bi bil po polnem srečen, toda...

Roumégas imel je sina, kojega je hotel tako vzgojiti, kakršen je bil on sam. Sinu je mati živela samo nekoliko dnij, in Roumégas je bil takó slab, da je zapadel vsakemu vplivu.

Sin je rasel in ko dospeje in prestane studirati, zmisli si, da je njegov oče dosti bogat, torej se njemu ni treba vbijati in skrbeti za svojo eksistenco. Čemu pa tudi delati? Večno vender oče njegov Roumégas ne more živeti, denarja je bilo dosti, in se je mogel torej udati veselju in razkošju, kolikor mu drago.

Igral je, stavil, občeval z mladeniči in ženskami dvojljivega imena, s kratka: živel je kot tiček, a bil je — ničvrednež.

Igral je, neprestano je igral po dnevi in po noči, dotlej, da ga necega dne zasači kruta usoda. Vse je zaigral, tako veliko svoto, koju ni mogel plačati. Priznal se je svojemu očetu — in jedno

uro na to, davši preje očetu častno besedo, da se nikoli ne dotakne kart, poplačal je svoj dolg.

Čez teden na to je zopet zaigral. Sramujé se reči svojemu očetu za denar, delal je dolg na dolg — postal je strasten kvartopirec. S tridesetimi leti bil je od javnosti uže sojen; in če ga je kedo srečal, ki je poznal njegovega očeta, branil se je pozdraviti tega ničvrednega sina z bledimi lici, upalimi očmi in razmršenimi lasmi.

Stari Roumégas je neizrekljivo trpel. Njegov krasni sen bil je uničen. Vsi poskusi v ohranjenje sina bili so marni.

A baš v tem trenutji, ko je zalival svoje hijacinte, rojile so mu take misli po glavi.

*
Obotavljajoč korak po peščenih poti opozori Roumégasa, da se ozré. Njegov sin Anton stal je pred njim: bil je blede, zelo blede, oči imel je skoro krvave in čez čelo štrleli so mu razmršeni lasje.

„Tako, tako, hm! Ti si? In ob tej uri? Se ne sramuješ? Ti... pojdi spat in naspi se, da se saj proti poldnevu zbudiš.“

Toda Anton stal je nepremično in se ni ganil.

Po Štajerskem se vsa šola, oziroma učiteljske plače, postavijo v jeden plačilen razred, le nadučitelj ima za svoje poslovanje opravilno doklado; seveda ima podučitelj le nekaj odstotkov dotične učiteljske plače; a ker pri nas podučiteljev ni, zato nimamo nič zoper to, ako se jedno mesto ali na štirirazrednicah makar dve zato nekoliko slabše dotirajo, vsaj je na večrazrednih šolah itak povsod nameščena jedna ali še celo dve učiteljici ali začasni učitelj, kateri za nekaj let uže z manjšo plačo potrpí, saj tudi drugje ne dobi precej najboljše plače. Tudi na trirazrednih šolah naj bi bila druga učiteljska plača povsod prvi jednaka, kar je deloma uže uvedeno.

Iz vsega, kar smo dosedaj navedli, želeli bi, da se plače kranjskih učiteljev (poleg opravljenih doklad na jednorazrednicah, za katere so učitelji uže tolikrat prosili in koje so tako utemeljene, da se nam je potrebno zdelo, še jedenkrat o njih govoriti) v toliko zboljšale, da bi bilo vseh plač po 25 %, tako da bi se s tem omogočilo, da bi na štirirazrednicah vsaj dva učitelja, t. j. poleg nadučitelja še drugi učitelj imel 600 gld. plače. Priporočamo tedaj našim gospodom deželnim poslancem najtopleje pričujočo razpravo v preudar in kolikor mogoče skorajšnjo ugodno rešitev, saj baš učitelji nismo zadnji, ki se za narodni hasek trudimo.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V predvčerajšnji seji štajerskega deželnega zbora stavljal se je predlog, kateri gotovo vzbudi živabno debato. Predlog se namreč glasi, naj se izda deželna postava, v kateri se bode zahtevalo pri sklepanju zakona (ženitve) dovoljenje političnega oblastva. V današnji seji bode poslanec Jerman utemeljeval ta predlog.

V predvčerajšnji seji koroškega deželnega zbora izročil je poslanec Einspieler od mnogih občin peticije, v katerih se zahteva, naj se jim deželni zakonik in izkaz o deželnozborskih sklepih pošilja tudi v slovenščini. Prošnje izročile so se juridično-političnemu odseku v poročanje.

Poljaki ne hoté na noben način priznati Rusinom ravnopravnosti. Gališki deželni odbor je sklenil deželnemu zboru priporočati, naj se zavrže Romancukov predlog, po katerem naj bi se imele osnovati rusinske šole v onih krajih, kjer je 25 % prebivalcev Rusinov.

Tuže dežele.

V Španiji se stvari mirno razvijajo. Kraljica je kot vladarica prisegla na ustavo; novo ministertvo Sagasta se je konstituiralo ter prevzelo

posle. Novo ministerstvo držati se hoče spravljlive in svobodoljubne politike. Kraljica Kristina sama hoče, naj se vlada liberalno, da se tako pomirijo stranke, osebito da se odzame republikancem prilika, pridobiti narod za svoje namene.

Volitve v angleški parlament vršijo se še dosti ugodno za liberalce. Do zdaj izvoljenih je 158 konservativcev, 176 liberalcev in 29 Parnellitov. Ker se pridružijo Parnelliti najbrže konservativcem, je za liberalce malo upanja, da bi dobili večino v parlamentu.

Konečno se bode vender le napravil mir med Srbijo in Bolgarijo. Dogovori o premirju so se uže pričeli. Knez Aleksander je konečno vender le uvidel, da bi ne bilo niti zanj, niti za Bolgarijo dobro, če se ustavlja naročilu vlastij; sicer pa je tudi avstrijski poslanik grof Khevenhüller z odločno svojo izjavo zeló vplival nanj. Khevenhüller res da ni hotel s to izjavo pretiti knezu, a umeti mu je dal, da Avstrija v svojem interesu nikakor ne more pripustiti, da se zvrši v Srbiji popolen prevrat.

Turčija izdala je do vzhodnorumelijskega prebivaistva in oblastev proklamacijo, v kateri jih vabi, naj se odpovedó zmotam, v katere so jih zapeljale sebične, le po lastnih koristih hrepeneče osebe. Turčija obeta v tej proklamaciji tudi splošno pomiloščenje.

Dopisi.

Iz Železnikov, 30. novembra. (Gibanje žrebljarjev v Železnikih.) Dne 29. m. m. izročila je deputacija treh kovačev sledečo prošnjo gg. fužinarjem: „Blagorodni gospodje fužinarji! Žalostno, a istinito je — kar bodo gotovo tudi gospodje fužinarji sami pripoznali — da je stanje tu med nami, tukajšnjimi žrebljarji, silno slabo, žalostno. Tare nas uboštvó, pomanjkanje, kateremu sledi kot naravna posledica zaostajanje v razvitju telesa in duha. Slabotno telo in blede obrazi govore glasno, da smo oni del prebivalstva, kateremu žuga neizogibljivo pogin, ako se ne predrugačijo razmere, se nam ne zboljša stanje. Tudi v duševnem razvitju smo zaostali, v nrvnem oziru bi bilo marsikaj želeti — pripoznamo. Ime kovač“, in to smo mi — bilo je in je še zaničljivo; pomeni toliko, kakor demoraliziranega, spridenega, nič vrednega človeka; nečemo tajiti, da so to nekateri s svojim nelepim obnašanjem in nepravim ravnanjem — kar pa obsojamo, kakor so tudi naši predniki pravično obsojali — zakrivil. A kje je krivda, kje so prvotni vzroki, da nas loči tako rekoč „kitajski zid“ od družih občanov, da smo kakor zavrženi „Parias“ zaničevani? Mnogi so vzroki naših slabih razmer, a poglobitna in najbolj očitna sta gotovo: ponočno delo in prevelika prostost ter zato nerednost pri delu.

Po naravni postavi in Božji zapovedi odločen je dan za delo, a noč v počitek. Po solnčnem zahodu „spava vsa narava“. In Bog je govoril: „Šest dni — ne noči — delaj.“ Podnevno spanje, ko bi ga bilo tudi zadosti, ni v stanu, ker ni naravno, nikdar povrniti telesu onih krepčalnih moči, kakor ponočno. In kakošen je podnevni počitek, ko biva v jedni sobi po več družin, katere nimajo odločenega časa za spanje? Jeden družega motijo pri počitku. In koliko ga je? V najboljšem slučaju 4 do 5 ur na dan. Težavno ponočno delo prenašati mora tudi slabiji ženski spol, gotovo v veliko škodo družini in občini, ne v prospeh nrvnosti. Zato so pa tudi v sosedni Kropi in Kamni Gorici, kjer si jednako nam služijo kruh s kovanjem, uže davnej ponočno delo s podnevnim nadomestili. Zato je v pretečenem letu slavna vlada po državnem zboru ukrenila postavó, ki prepoveduje uporabljati ženske moči pri ponočnih delih.

Delavec je tu po polnem sam sebi pripnužen, uživa preveliko prostost. Kadar in kolikor hoče dela. Mnogo nepotrebnih praznikov imamo vsi skupaj. Koliko si jih napravljajo posamezni! Ker nikdo ne sili na to, da bi bilo delo jednako merno vsak dan, dela marsikateri po 14 ur in znabiti še več časa skupaj, a drugo noč mora praznovati zaradi utrujenosti. Očividno je, da nam ta velika prostost ni v korist, da, mnogokrat je jedini vzrok pomanjkanja. Na Vas, gospodje fužinarji, jedino le na Vas je ležeče, da se odpravijo te nedostatnosti, da se naredi velikanski korak v zboljšanje našega stanja. So sicer nekateri med nami, ki se trdovratno upirajo vsaki preuredbi, ki hočejo pri starem ostati, ki le nepremišljeno upijejo: „Plača se naj nam zboljša“, pa ne pomislijo, da bi jim bilo uže pomagano, ako se odstranijo napominani vzroki. A upamo, da se na neopravičene izgovore gospodje ne bodo ozirali ter odpravili gotovo škodljive in nepostavne razvade. Zato se podpisani zaupljivo obračajo do Vas z ponižno prošnjo: 1.) Naj se odpravi ponočno delo sploh; 2.) naj se omeji prostost ter upelje red pri kovanju.“

To prošnjo podpisalo je 15 kovačev in 20 kovačic, in deputacija kovačev izročila jo je gospodom fužinarjem. Za gotovo se nadejamo, da ta klic po pomoči ne ostane glas vpijočega v puščavi, da se kovačem izpolnijo gotovo opravičene želje v interesu človečanstva.

Razne vesti.

— (Poskus umora na redarju.) Dunajskim časnikom se včeraj piše: Danes zjutraj izvršil se je na redarju Karolu Zillich-u atentat, kojega žrtev bo znabiti ta postal. In sicer se je to zgodilo na sledeč način: Redar Zillich zapazil je okolo pete ure zjutraj pod Karlovim mostom tik mestnega parka moža, ki se

Gospod Roumégas sam pogleda zdaj skozi okno. Pred vrati stal je policijski komisar z dvema členovoma kluba.

Ubogi oče spusti pri oknu zastore, s stene vzame revolver, in prepričavši se, je-li nabit, podá ga z gotovo desnico svojemu sinu, rekoč:

„Tu, vzemi in sproži!“

Anton se orožja niti ne dotakne; srpim očesom, iz kojega je odseval smrtni strah, zrl je v svojega očeta.

Doli se odpró duri. Na hodniku čuje se govorjenje. Na stopnicah se odzivljejo koraki.

Bil je najskrajnejši čas.

„Ti si izgubil svojo čast, Anton; za Boga, varuj saj mojo čast! Tu vzemi!“

Koraki se bližajo; še trenotje, a . . . „Kukavica!“ dé tiho Roumégas, obrne revolver, pomeri proti čelu svojega sina in sproži.

Anton se zgrudi na podlago. V tem trenotji trkajo na duri.

Roumégas stisne sinu še gorák in kadeč se revolver v roko, odklene duri in pokaže na mrtveca v krvi ležečega, rekoč:

„Prepozno, gospodje. Se je uže sam sodil!“

„Nu, si me li razumel?“

„Oče!“

„Kaj je, kaj se je zgodilo?“

„Oče! . . . Danes po noči . . . v igrališči . . .“

„Si-li zopet izgubil? — Zopet vse zaigral! A ti si mi prisezal, ti si mi dal svojo častno besedo! Nu — plačal bom vse, ker se gre tu za moje ime, za moje ime! Ali je veliko?“ . . .

Anton je še vedno molčal.

„Ali sem se znabiti motil? — Kaj se je pripetilo? Morebiti kak dvoboj? Ali si bil razžaljen? . . . Ti? . . . Kaj, tudi to ne? Si-li pil, pušil, ljubkal, igral in . . .“

Grozna misel šine mu v mozeg.

„ . . . ti si kradel! O reci, da sem se to pot zmotil!“

Anton nagne molčé svojo glavo.

„Oče!“

„Ne dotakni se me, proč!“

In z roko proti hiši kažoč, veli:

„V izbo.“

Kakor obsojenec plazil se je sin v svojo sobo. Za njim je šel iskreeh očij oče. Stari Roumégas zaklene duri, in obrnivši se k sinu pravi:

„In zdaj govori!“

Na vsem životu drhteč jame nesrečnik:

„Istega dne, ko sem prvikrat zaigral ono veliko svoto, dal sem ti čestno besedo, da se ne dotaknem več kart. Nisem imel toliko poguma, da bil ostal mož beseda. Igrál sem znova in zopet izgubil. Vedno sem izgubljeval. Kar mi nek igralec predlaga, naj igram ž njim skupno. Zopet sem izgubil — a na to mi svetuje, naj si. . .“

„Le naprej!“

„Naj si priskrbim novce drugim načinom. . . . Danes je prišla sumnja na dan. . . . Njega so zaprli . . . in če me izdá. . . . Toda ne, on tega ne učini. . . . Mene ne sumijo . . . samo druge. . . .“

„In ti hočeš spraviti nedolžne v nesrečo? Ti bi rad pripravil za svojo slednjo drobtinico časti druge o poštenje? Ti ne veš, da je to zločin?“

„Odpusti, oče, odpusti mi. Prisezam ti, da v bodoče. . . .“

„Ti? Kaj, ti imaš še kako bodočnost?“

Na ulici bil je slišati šumot korakov. Anton še bolj obledí. Tresoč se po vsem životu, gre k oknu, pogleda ven in se opoteče.

„Izdal me je!“ zastoče in pade na tla.

je hotel skriti. To se mu je sumljivo zdelo in vsled tega je od njega zahteval, da mu na policijo sledi. Med potem mu je pa vrgel neznanec peska ali popra v oči ter ga tako oslepil. Neposredno potem je ta na redarja z revolverjem vstrelil. Krogla ostala mu je v prsih. Zillich zgrudil se je ves krvav na tla; napadovalec je pa zbežal, ne da bi mu kdo sledil. Težko ranjenega redarja prenesli so v bližnjo pomočno napravo. Tamkaj je pripovedoval, da je bil napadovalec kakih 25 do 30 let star, srednje velikosti in črno napravljen. Gotovo je imel potepuh tehtne uzroke, zaradi katerih se je bal policijskih preiskavanj. Razume se samo ob sebi, da se bo vse mogoče storilo, da ga dobé in po pravici kaznujejo.

— (Brzjavna sleparija.) Iz Trienta se piše: Dne 16. m. m. umrl je v mestecu Avio naturalist prof. Callegari; tega so svoječasno zaradi političnih rovarij iz Avstrije zapodili, a nedavno dalo mu je ministerstvo dovoljenje, da se sme za nekoliko dni v Avio povrniti. Ker je Callegari nže pri večkratnih prilikah zatrjeval, da je brezverec in ker tudi na smrtni postelji ni hotel ničesar o duhovniku slišati, branil se je župnik v omenjenem mestecu odločno cerkveno pokopati ga. Vsled tega se je njegova obitelj, obrnila na knezoškofa Della Bono v Trientu. Ta je sklical ad hoc konferenco, da bi se o tem posvetovala in potem razsodila, a ravno ko se je hoče vdeležiti, zbolil in kakor znano, umrje. Konferenca, ki se je vendar pozneje vršila, odobrila je korake župnikove, kar se mu je tudi naznanilo. Po noči ob 10. uri pa dobi župnik brzjavko, da se je od knezoškofijstva omenjena rzsodba zopet uničila in da se mu zapoveduje, mrliča s cerkvenimi častmi pokopati. In tako se je v resnici tudi zgodilo. Pozneje se je pa pokazalo, da je nekdo župnika z brzjavko le osleparil in je sedaj samo še vprašanje, kdo da je to storil. Ta zadeva se bo pač pred kazenskim sodnikom končala.

— (Naša mladina.) Dunajskim časnikom se poroča: Včeraj popoldne opazovali so 11letnega, šolarčka Leopolda M. na obrežji Donave nasproti tempeljski ulici, ki se je jako sumljivo obnašal. Prepeljali so ga vsled tega na policijski komisariat v Leopoldovem mestu. Tam je rekel deček, da je hotel v valovih Donave svojo smrt najti. Tudi so našli pri njem listek, na katerem je bilo zapisano: „Odločil sem se, svojemu življenju konec storiti“. Kakor uzrok nameravanega samomora navedel je deček, da ga je jeden sošolarjev pretepel in da take razžalitve ne more preživeti.

— (Iz zemljopisja.) Nedavno oglašil se je mlad gospod uže tretjič k skušniji hoteč postati jednoletni prostovoljec; a zopet je ni dostal, ker je bilo njegovo znanje v zemljopisju le prepičlo. Ko mu pred sodnik žalosten izid naznani in ga vpraša, kaj da misli sedaj storiti, ker izpita ne more več ponavljati, odgovori nadepolen mladeneč s patosom: „Evropa me ne vidi več, jaz grem — na Angleško!“

— (Mnogobrojna obitelj.) Umrli Madi ni bil samo velik junak, temveč tudi ljubezniv oče. Zapustil je namreč 150 vdov in 100 živčih otrok

— (Požrtvovalnost ženinova.) Prijatelj prijatelju: „Tako, ti hočeš tedaj svoji nevesti na ljubo kadenje pustiti? Prav dobro! Isto sem tudi jaz storil!“ — „In kako ti je bilo zaradi tega pri srečju?“ — „No, prvi teden proketo čudno; drugi teden je pa prišla stvar zopet v red.“ — „Je-li to prišlo samo od sebe, ali si moral kaj storiti?“ — „Da, zopet sem pričel kaditi!“

Domače stvari.

— (Visoko vojno ministerstvo) je odredilo, naj se stavijo kože vsem tistim vojakom, katerim še niso bile stavljenе.

— (Deželni zbor kranjski) imel je danes dopoldne 2. sejo. Na dnevnem redu bila so razna poročila in prošnje, katere so se brez posebne debate rešile. V koliko se je oziralo na posamične prošnje ter o dovoljenih podporah poročamo obširneje jutri.

— (Otroško zabavišče.) Mestni magistrat išče zaradi otvorjenja otroškega zabavišča sledeče prostore v najem vzeti: 1.) Jedno ali dve veliki svetli in zračni, najbolje pritlični sobi z vratom ali dvoriščem; 2.) jedno navadno sobo in kuhinjo. Nahajali naj bi se ti prostori ali v šolskem, ali v kolodvorskem, ali

pa v dvornem mestnem delu. Ponudbe je bodisi ustno, bodi si pismeno do prihodnjega obroka za odpovedbo stanovanj, te je do 10. februvarja 1886, izročiti pri magistratu. — Morda se vendar le konečno posreči najti kak primeren kotic; čas bi uže bil.

— (Spremembe v učiteljstvu.) Začasni učitelj v Mengiši, g. Marolt, premeščen je v Naklo pri Kranji.

— (V katoliški družbi) bode danes zvečer gosp. profesor J. Marn govoril spomenico trem slovenskim pisateljem o stoletnici njihovega rojstva. Začetek ob sedmih zvečer.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda) ustanovila se je v Kranji in v Šoštanj.

— (Starine.) Gosp. Pečnik v Krškem je odposlal v ljubljanski muzej veliko lepih starin, nabranih na Drnovem pri Krškem, kjer je stalo pred 1400 leti nekako še veliko mesto Noviodunum. Poslal je piskre, čaše, svetiljke, igle, prstane, opeko in druge reči

— (Iz Mirne Peči) se poroča: Pri nas kakor tudi v farah Stopiče in Doberniče razsaja med otroci huda bolezen „ošpice“ (Riesel-Ausschlag). Jako veliko jih je uže umrlo v naši fari. Zapovedano je od više oblasti, da je v teh treh farah prenehalo šolsko poučevanje, ker je bolezen nalezljiva. — Svetovali bi pri tej priliki našim Dolenjcem zlasti to-le: Skrbite po hišah za snažnost. Ta čednost ni draga ali ljuba je Bogu in ljudem — pa zdravju koristna. Drugič pazite posebno, da se vam otroci ne prehlade.

— (V Toplicah) pri Novem Mestu pričela se je s 1. decembrom nova doba zimske kopeli za bolnike, ki imajo putiko, ali jih sploh trga po udih. Cene za sobo so na polovico znižane.

— (Požar.) Iz Železnikov se nam piše, da je nastal dne 22. novembra t. l. okolu polu štirih zjutraj na žagi Frana Kajžarja iz Zgornje Sorice št. 34 na neznan način ogenj, kateri jo je v kratkem času vpepelil. Škoda znaša 250 gld., za katero pa Kajžar ni bil zavarovan.

— (Nesreča.) Z Krškega se nam poroča: Petnajstletni Janez Narat iz Brežic, učenec na tukajšnji meščanski šoli, igral se je dne 29. novembra t. l. z nekaterimi sošolci na visočini za „Starim gradom“ tik Krškega. Pri tem padel je vsled lastne neprevidnosti takó nesrečno čez visoko skalo, da je na mestu mrtve obležal.

— (Umor in samomor.) Iz Naklega se nam piše: Pač nikdo bi si ne mogel misliti, da je v naših tihih in preprostih krajih tako krvavo dejanje mogoče, kakršno se je dne 28. novembra t. l. v Bistrici pri Brezjah izvršilo. Ta dan nastal je v kajžici Marije Boštarske med posestnico, njenim 24letnim sinom Janezom, prepir, katerega sta se tudi udeležila posestnica hči Marija in črevljar Janez Šavs. Marija Boštarska bila je prisiljena, skriti se pred bratom v podstrešni sobici; a ta ji je tudi semkaj sledil. Ker mu ni hotela odproti vrat, vlomil jih je s silo. Na to jo je pričel grdo pretepati ter jo je tudi s črevljarskim nožem hudo ranil. Pa to mu še ni zadostovalo! Tekel je za sestro hudo krvavečo v vežo; tamkaj potegnil je revolver iz žepa ter nanjo vstrelil; zadel jo je tako dobro, da je na mestu mrtva obležala. Braniti ni je mogel nikdo, ker sta njena mati in črevljar uže popreje iz hiše zbežala. — Janez Boštarski stopil je na to v sobo ter sam sebe z revolverjem usmrtil. Nesrečnež je bil uže jedenkrat popreje zaradi poskusa umora štiri leta zaprt. Res žalosten konec!

— (Žrtev žganja) Z Rakoka se nam piše: Dne 29. novembra t. l. zvečer našli so 60letnega Jožeta Miklavčiča, hlapca pri kupcu Franu Lavriču na Rakoku, mrtvega pod skednjem gospodarjem. Miklavčič popijal je še malo popreje po raznih gostilnicah, domu prišedši padel je v svoji pijanosti s skednja štiri metre visoko in si je pri tem tilnik zlomil.

— (Dalmatinska vina.) Iz Spljeta se poroča, da se je letošnja vinska letina prav dobro obnesla, vino je ukusno in močno. Mnogo se ga je uže odpeljalo, posebno v Francijo. Začetkom se je prodajal hektoliter po 30 gold., a ker se je potem oglašalo vedno menj kupcev, znižala se je cena, katera se zdaj po kakovosti vina suče med 16 do 30 gold.

— (Uredništvo in založništvo „Kresovo“ v Celovci) izdalo je do svojih naročnikov in

do slovenskega razumništva naslednje naznanilo: Z denšnjim snopičem končamo peti letnik svojega lista. V preteklih teh letih se je naše slovstvo lepo razvijalo in reči smemo, tudi krepko povzdignilo. Ali pri tem opazujemo, da se med naše razumništvo pošilja le lahko — leposlovno — berilo, a na znanstvo pa se malo da ne popolnoma pozablja. In vendar nam je znanstvene literature neobhodno potreba, ako hočemo, da ne ostanajo naši klici po domačih srednjih šolah brezuspešni. Ta nedostatek se v naši književnosti živo občuti. Mi smatramo tedaj za svojo domovinsko dolžnost, da poskusimo po mogočesti tej potrebi ustreči. Zatorej se obračamo do vseh razumnikov, katerim je do tega, da se širi in pospešuje med nami tudi znanstvena literatura, s sledečim naznanilom: „Kres“ se pretvori s šestim letnikom v znanstven list. Izhajal bode kot četrtletnik koncem vsakega četrtletja v zvezkih, najmanj po šest tiskanih pol obsegajočih, v dosednji „Kresovi“ obliki. Obširnega programa nam ni treba razvijati. List bode gojil kolikor mogoče vse znanstvene stroke, a pri tem se vzlasti oziral na naše domače potrebe. Pričakujemo, da mu ostanajo vsi dosednji naročniki zvesti podporniki in prijatelji. Ako se število njegovih prejemnikov pomnoži, tedaj se bode primerno tudi listu povečal obseg. Vse delavce na znanstvenem polju pa prosimo, naj nam pošiljajo svoje proizvode, da pokažemo skupno zvananju svetu, koliko premore naše razumništvo v raznih znanstvenih strokah. Vsak si naj smatra za svojo čast in dolžnost, osvedočiti sosednji omikani svet, da je naš jezik uže toliko uglašen in dovršen, da lahko v njem brez vsake zapreke gojimo višjo znanstveno literaturo. Cena listu je za celo leto 3 gld. brez znižane cene. Kdor naroči skupaj 12 izvodov, dobi enega povrh. Naročnina naj se pošlje tiskarni družbe sv. Mohorja vsekako do 15. marca l. 1886., da vemo, koliko iztisov je treba napraviti. Na neplačnike se pri razpošiljanji ne bode oziralo. Prvi zvezek VI. letnika izide koncem meseca marcija 1886. V Celovci, 1. decembra 1885. Uredništvo in založništvo „Kresovo“.

Statistični podatki.

Svetovna občila.

(Dalje.)

Se ene proge moramo omeniti, ki je tudi važno brzjavno občilo v svetovnem prometu. To je proga, ki drži iz Lizbone čez Kanarce, po Atlantovskem morju v Pernambuko (na vzh. južne Amerike). — Obrazovno človeštvo brzjavnega mrežja zrakovnih in podmorskih črt najmanj 700 000 km. z 31 000 postajami, s 110 milijoni brzapisov ali 305 000 depeš na dan, ki se pošiljajo od dežele do dežele, iz enega sveta v drugi. — Evropa ima 351 393 km. brzjava s 27 286 postajnimi uradi in z 817 580 000 brzapisov. Amerika 182 652 km., 8756 postajami, 23 000 000 brzapisov. Azija 39 234 km., 489 postajami, 2 300 000 brzapisov. Avstralija 37 731 km., 689 postajami, 2 500 000 brzapisov. Afrika 13 036 km., 196 postajami, 1 200 000 brzapisov. — Razen tega je 420 podmorskih brzjavov, državne posesti in uprave v 18 deželah z 10 439 km., ki so v goranjem številu všteti, in 149 podmorskih brzjavil v posesti 21 družeb s 110 162 km., ki so goranjemu številu le deloma všteti. Vse to velja za leto 1876. Od onega časa se je to število silno pomnožilo. To nam pričuje primer med letoma 1860 in 1876. Leta 1860 je imela Evropa 126 140 km., 1876 pa 351 394, l. 1860 le 293 832 brzjavovnih žic, leta 1876 pa 1 004 291; l. 1860 je bilo 3502 brzjavovnih uradov, l. 1876 uže 27 264; l. 1860 je bilo 8917 938 brzapisov, l. 1876 pa uže 81 757 981. — Brzjavne razmere posamnih evropskih držav so take: Britanska 40 650 km., 5375 postajami. Nemška 49 092 km., 6396 postajami. Francoska 54 550 km., 4406 postajami. Ruska 65 373 km., 1765 postajami. Avstro-Ogerska 36 610 km., 3240 postajami. Italijanska 22 349 km., 1852 postajami. Turška 25 232 km., 444 postajami. Španska 12 259 km., 264 postajami. Belgija 5086 km., 613 postajami. Švedija 8022 km., 628 postajami. Švica 6462 km., 1092 postajami. Norvegija 7143 km., 197 postajami. Nizozemska 3470 km., 335 postajami. Danska 3035 km., 226 postajami. Portugalska 3533 km., 147 postajami. Rumunska 4046 km., 162 postajami. Grčija 2730 km., 69 po-

stajami. Srbija 1461 km., 37 postajami. Luksemburg 290 km., 38 postajami.

Med važna svetovna občila spada tudi poštna cesta, vodeča iz Orograda na Uralu v Omsk na Irlišu. Velikega pomena za svetovni promet so tudi karavanske ceste v Afriki: Iz Tafileta v Algeriji v Timbuktu na Nigru, iz Murzuka do Tsadskega jezera in ona iz Kajire v Murzuk.

Ako si napraviš zemljovid, na enem listu predstavljaš vse dele sveta, boš videl, da gibalo svetovnemu prometu je v Evropi, in da Evropa uravnava tok svetovnemu prometu, ki drži v Ameriko in Azijo (Konec prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Niš, 2. decembra. Navzlic poročilu, da naj vojska poneha, napali so včeraj zjutraj Bolgari Srbe pri Vlasini; hud boj s štirimi batalijoni trajal je delj časa. Srbi so se vrlo upirali.

Pirot, 2. decembra. Došlo je poročilo, da je srbski kralj imenoval polkovnika Milanovića kot pooblaščenca za dogovore o premirju. Milanović dospel danes sim. Bolgarija bode najbrže kot glavni pogoj stavila zahtevo, naj srbske čete takoj zapustijo bolgarsko ozemlje ob Vidinu.

Carigrad, 2. decembra. Včerajšnja konferenca bila je zopet brezuspešna.

Dunaj, 1. decembra. „Pol. Corr.“ poroča iz Belgrada: Vsi ministri podali so se k minister-skemu svetu v Niš. Sim došli petrograjski poslanik Horvatović podal se je v Niš. Čete se na dalje pošiljajo na mejo.

Zagreb, 1. decembra. Sekcijski načelnik naučnega oddelka, Vončina, je danes po daljšem bolehanju umrl.

London, 1. decembra. Do 10. ure zvečer izvoljenih je bilo 158 konservativcev, 176 liberalcev in 29 Parnellitov.

Petrograd, 1. decembra. Dnevni ukaz carjev hvali sijajni uspeh poštenega in koristnega delovanja onih oficirjev, katerim je bilo izročeno vežbanje čet v Bolgariji in vzhodni Rumeliji. Globoko užaljen po bratomorskem boji hvali car obnašanje bolgarskih čet ter izreka najtoplejšo zahvalo ruskim generalom in oficirjem, kateri so bili prej v bolgarski službi.

Belgrad, 1. decembra. Zaukazalo se je nabiranje prostovoljcev v vseh mestih; tu ustopilo jih je uže 300 ter so odšli v Niš. Oboroževanje se vrši neprestano v obili meri; čete drugega nabora odhajajo neprenehoma na bojišče; sklicuje se uže tretji nabor. Grof Khevenbüller je sim dospel.

Pirot, 1. decembra. Povsodi vlada premirje. Treba le še imenovati pooblaščenca za pogajanje o miru. Prebivalstvo v Pirotu priredilo je knezu ovacijo ter izreklo željo o utelovljenji Rumelije.

Niš, 1. decembra. Pričakuje se, da se sklene jednomesečno premirje, katero se zdi obema stran-kama potrebno. Bolgari svojih mrtvih v Pirotu in okolici še niso pokopali; mrtvih je več stotin.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 2. decembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82 40
„ „ „ srebri	82 85
Zlata renta	108 90
5% avstr. renta	100 05
Delnice narodne banke	874 —
Kreditne delnice	286 90
London 10 lir sterling	125 60
20 frankovec	9 98 ⁵
Cekini c. kr.	5 97
100 drž. mark	61 75

Tuji.

Dn 30. novembra.

Pri Avstr. carji: Kavčič, posestnik, iz Razdrtega. — Prem-rov, posestnik, iz Ubelskega.
Pri Juž. kolodvoru: Stukar z Dunaja. — Offenbach, tesar, iz Vinkove.
Pri Slonu: Tacge, trgovec, iz Berolina. — Vetter, potov., z Dunaja. — Tapfer, potov., iz Linca.
Pri Malič: Scheer, Nedička, Brüll, trgovci, z Dunaja. — Tribuzzi, zasebnica, iz Vipave. — Terpotetz, vodja fužin, iz Terbovelj. — Koppstein, trgovec, iz Siska.

Umrli so:

Dn 30. novembra. Jovana Muzlovič, hči hišnega posestnika, 3 dni, Hradeckýjeva Vas št. 13, osepnice.
Dn 1. decembra. Ivan Bischof, kavarnarja sin, 5 l., Na bregu št. 15, davica.

Dobička vredni zaslužek.

Stalne osebe vseh stanov, ki se hoté pečati z razprodajanjem zakonito dovoljenih državnih in premij-nih srečk na plačilne obroke, vsprejmo se z jako dobrimi pogoji; ako se pobrinejo, morejo

mesečno zaslužiti 100 do 200 gld.

Ponudbe z navajanjem dosedanjega poslovanja vpošiljajo naj se pod naslovom: Rudolf Mosse, Wien, sub „E. 1001“ — Dopisuje naj se nemški.

(165) Vredni zaslužek. 6—5

Pristno samo s to varnostno znamko.

Prof. dr. Lieberjev

poživljajoči eliksir za živce

ozdravlja stalno, radikalno in zanesljivo vse, še tako zastarele živčne bolezni, osebno take, ki so nastale vsled mladostnih blodenj. Stalno ozdravljenje vseh oslavljenj, bledičice, bojazljivih čutljev, glavobolov, trganja po glavi, če srce močno bije, želodečnih bo-lestij, težkob v prebavljanju itd.

Poživljajoči eliksir za živce, iz najzlahnejših rastlin vseh petih delov sveta, je po najnovejših iz-kuvstvih medicinske vednosti sestavljen po nekem izvedencu prve vrste, ter daje popolno poročstvo za odstranjenje gorenjih bolezni. Natančneje pové vsaki steklenici priložena okrožnica. Cena 1/2 stekl. 5 mark, cele stekl. 9 mark, proti gotovini ali povzetju.

Glavna zaloga: M. Schulz, Hannover, Schiller-strasse. Zaloga: Lekarna „pri angelju“ v Ljubljani; lekarna Fr. Scholz v Beljaku; lekarna Adovicich v Trstu, Via Farneto; Salvator-lekarna v Zagrebu; le-karna „pri angelju“ na Dunaji (Am Hof); lekarna „pri zlatem bobru“ v Solnogradu; mestna lekarna „pri madoni“ v Bocnu. (168) 26—2

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavóda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

za 4 dni odpovedbe	3 1/2 od sto
„ 8 „	3 1/2 „
„ 30 „	3 3/4 „

v Napoleondorih	
30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna	3 1/4 „
6 „	3 1/2 „

Oddetek za giro

v bankovcih 2 1/2 proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arád, Gradec, Sibinj, Ino-most, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez stroškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posojila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po do-govoru;

proti dovoljenemu kreditu v Lon-donu ali Parizu 1/2 proc. provizije

za 3 mesece;

na vrednostne papirje (efekte) 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld.,

za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—33

V Trstu dn 1. oktobra 1883.

Carsko, mareno in bock-pivo

iz pivovara bratov Kosler

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani.

(118) 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
30. novbra.	7. zjutraj	733.77	9.6	zpd. sl.	obl.	6.80
	2. pop.	733.01	12.6	szpd. sl.	„	dež
	9. zvečer	735.60	9.8	„	„	

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse zobne operacije (39) 67

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, 1. nadstropje.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sesta-vila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Ra-zinger in A. Žumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Devoljan Miljenko, Mladini, 30 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Hrovat P. Florentin, kranjska mesta s petimi po-dobami. 60 kr.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Koblar A., Zgodovina fará ljubljanske škofije I. zve-zek: Zgodovina sorške in preške fare, 30 kr. II. zvezek: Zgodovina nakelske, dupljanske in goriške fare, 50 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Obena aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Prvo berilo in slovnica za slovenske ljudske šole. Sestavila Razinger in Žumer. 24 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enkėti dn 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljub-ljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidariš J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlom-kih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.